

Vilniaus lopšelis-darželis „Atžalėlės“

Žaneta Armanavičienė

Eilėraščiai

„Tai, kas man brangiausia...“

Vilnius

2018 m.

Pilis

*Ant aukšto, aukšto kalno,
pilis didinga stovi.
Ją protėviai nuo priešų,
senovėj gynė, kovės.*

*Jos sienos mūšius mena,
už Lietuvą – tėvynę.
Drąsusis Gediminas,
kovojo už gadynę.*

*Pilis mūs Gedimino,
Lyg visą Vilnių stebi.
Viršūnėje trispalvė,
Ramybę saugo žemėj.*

Mano gimtinė

*Mano gimtinė ant smilgos,
pakibęs, mažas rasos lašelis
Žalumas pievų, miško didybė,
gėlių darželis.*

*Mėlyną dangų kregždutės karmo,
vėjelis žaidžia.*

*Mano gimtinė, kvėpiančios lankos,
eglučių skraistės.*

*Jūra galinga, gintarus žeria,
tiesiai į delnus.*

*Kopų platybė, smėlis aukšinis,
ant marių kranto.*

*Mano gimtinė, mažas ir laisvas,
erdvėj paukštelis.*

*Dienos laimingos, ateitis šviesi,
meilė tėvelių.*

Lietuva brangi

Lietuva, mažytis, mūsų kraštas.

Upėm, ežerais išpieštas raštas.

Mažo vieversio, pavasarį giesmelė.

Po šalnų pražydusi gėlelė.

Mylim savo brangiąją šalėlę.

Dovanojam skambią jai dainelę.

Čai užaugsim ginsim savo kraštą.

Saugosime kalbą ir lietuvių raštą.

Balta pasaką

*Pirmasis sniegas užklojo žemę,
baltai nudažė tėviškės laukus.
Miegok, ramiai gimta žemele,
sapnuok gražius žiemos sapnus.*

*Stogai kreivi, baltom kepurėm,
snaigučių šokis neramus.
Ir man atrodo, šoką žemė,
pūgoj įsukdama visus.*

*Šalele mano, nuostabiausia,
balta, lyg nuotaka šviesi.
Esi tu man pati gražiausia,
vienintelė mažoj širdy.*

Gražuolė tėviškėlė

*Pražydo mėlynas žiedelis,
išskleidęs žiedlapiu gležnus.
Švelnus pavasario vėjelis,
prižadino miškus, šilus.*

*Pasklido kvapas žolynėlių,
po tėviškės plačius laukus.
Mažučio vyturio giesmelė,
gairius pavasario lietus.*

*Ir taip smagu laukę bėgioti,
vaikučiai džiaugias šiluma.
Be rūpesčių, jokių šėlioti,
kol prasidės gūdi žiema.*

Lietuva

*Mano maža širdelė,
bet stipriai myliu savo šalį.
Vingiuoja upės margus raštus,
miškai ir pievos, tai mūsų kraštas.*

*Mama ir tėtis mane augina,
ir Lietuvėlę gražiai vadina.
Nors ir mažutė, ji nuostabi,
lietuviams visada brangi.*

*O, Lietuva, gimtine numylėta,
kaip brangūs tavo kloniai ir kalnai.
Esi visa tu man širdį sudėta,
man be tavęs sunku labai.*

Gimtinė numylėta

*O, Lietuva, gimtinė numylėta,
per amžius tu paliksi man viena.
Svetur, te aidi skambesys monetų,
tavęs aš nepalikšiu niekada.*

*Tėvyne, mano, tavimi didžiuojuos,
ir visą savo darbą tau skiriu.
Nors ir labai vilioja kitos šalys,
paliktą tavęs aš nebegaliu.*

Šalėlė mano

*Gelsvas gintaro lašeli,
lyg saulytė delnuose.
Balto smėlio didžios marios,
jūros šniokščianti daina.*

*Lietuvėlės toliu, toliai,
begalinė platuma.
Ant langu, pražydę gėlės,
ir šalta, balta žiema.*

*Mylim Lietuvėlę brangią,
ji mažutė ir graži.
Nuostabi, rami šalėlė,
plataus pasaulio šurmuly.*

Tas lietuviškas lietus

*Du lašiuškai susitiko,
susitikę apsipykę.
Ir į stogą bar - bar - bar,
kas sutaikys juos dabar?*

*Pasiimsiu margą skėtį,
eisiu su lietum kalbėti.
Gal sudrausmins vaikučius,
mažučius lietaus lašus.*

*Bet lietus manęs negirdi,
šnara ir į stogą birbia,
laisto žemę visą dieną
ir dainuoja dainą vieną.*

*Aš kalbėti pavargau
ir šlapia namo grįžau.
Su lietum neprasidėsiu,
pro langelį jį stebėsiu.*